

Masakra w Langwedocji

11/12/2010 16:17 by Magdalena Struska

Masakra w Langwedocji

Nad Lwi± zatok± w kierunku p±n-zach, pocz±wszy od Marsylii rozci±ga si± stara prowincja Langwedocji.

Langwedocja w XIIIw. mimo, Åe stanowi±a cz±Å¶ Francji, to jednak politycznie by±a niezale¿nym regionem-ksi±stwem, kt±rego kultura, j±zyk ,r±¿ne instytucje wi±cej mia±y wsp±lnych cech z Hiszpani± - kr±lestwami: Aragonii, Kastyliei i Leonu ni± z sam± Francj±.

Ksi±stwem tym rz±dzi±y szlacheckie rody, z kt±rych najwieks± rol± odgrywali hrabiowie Tuluzy oraz pot±ny dom Trencavel±w.

W granicach Ksi±stwa rokwita±a kultura o najwy¿szym stopniu rozwoju w ca±ym ±wczesnym chrze¶cija±skim ¶wiecie z wyj±tkiem Cesarstwa Bizantyjskiego, kt±re to ±wczesna Langwedocja przypomina±a pod bardzo wieloma wzgl±dami.

Obszar ten by± bardzo pr±ny gospodarczo, bogaty i handlowo stabilny.

W przeciwie±stwie do reszty Europy wielkim szacunkiem cieszy±a si± tu nauka.

W Ksi±stwie dzia±a±o szereg uczelni, w kt±rych nauczano literatury, s±awiono poezj±, matematyki, dyscyplin umy±owych, j±zyk±w klasycznych- studiowano arabski, grecki, hebrajski, kwit±a filozofia.

W Narbonne i Lunel powsta±y szko±y nauczaj±ce starodawnej ezoterycznej tradycji Åydowskiej- Kaba±y.

Wi±kszo¶± tutejszej arystokracji by±a wszechstronnie wykszta±cona, a przede wszystkim umia±a pisa± i czyta±, podczas gdy wi±kszo¶± arystokrat±w pozosta±ej cz±¶ci Europy nie potrafi±a nawet si±a podpisa±.

Langwedocja w owym czasie osi±gn±a±a tak wysoki rozw±j kulturalny jakiego Europa nie ujrza±a ponownie, a± do okresu Renesansu i w odr±¿nieniu od fanatycznej Europy obowi±zywa±a tu cywilizowana zasada: tolerancji religijnej, gdzie tak±e rozwija si±a herezja ¶redniowiecznego chrze¶cija±stwa.

Doktryna Katar±w

Katarzy (gr .Katharis - czysty) byli lud±mi bardzo uduchowionymi wierzyli Åe duch by± czysty, a ¶wiat fizyczny zosta± skalany.

Katarzy wyznawali doktryn± o reinkarnacji i uznawali Åe±ski pierwiastek w religii.

W katarskich zborach byli kaznodzieje i nauczyciele obojga p±ci zwano ich parfait ±czyli doskonali.

W praktyce Katarzy g±osili kazania bez zezwolenia wy¶wi±ciania ksi±Åy, bez bogato dekorowanych ko¶cio±w jak w Ko¶ciole katolickim zazwyczaj byli prostymi nonkonformistami. Swe obrz±dy Ko¶ci± nabo±stwa odprawiali zazwyczaj na ±onie natury, praktykowali tak±e medytacj±.

Prowadzili Åycie pe±ne wyj±tkowej pobo¿no¶ci i prostoty, stosowali regulacj± urodze± oraz surowo przestrzegali zakazu stosunk±w homoseksualnych.

Byli wegetarianami, z dozwoleniem spo±ywania ryb.

Odrzucali Ko¶ci± katolicki odmawiaj±c racji bytu wszelkim hierarchiom ko¶cielnym oraz wy¶wieconym po¶rednikom mi±dzy cz±owiekiem a Bogiem.

W miejsce ±¿wiary± pojmwanej z ±¿drugiej r±ki ± wprowadzili indywidualne , poznanie i przeÅycie o charakterze mistycznym ± religijnym jako do¶wiadczenie osobiste.

Takie do¶wiadczenie nosi±o nazw± z gr. gnosis - co oznacza±o poznanie.

Gnosis dla Katar±w by±o warto¶ci± nadr±dn±, eliminuj±c± po¶rednik±w na drodze do poznania Boga.

Katarzy byli dualistami, wierzyli nie w jednego Boga lecz w dw±ch ± jeden z nich by± to b±g mi±o¶ci- w

bezielesnej formie, 1/4r3d3em czystego ducha nie skalany materii.

Uważali, że cały świat materialny pochodzi od boga z3ego- boga zbuntowanego.

Odrzucali sakramenty takie jak chrzest i komunie św.

Rzym –“ Roma op3ywaj3cy w bogactwa i zbytki by3 dla Katar3w ucieleśnieniem panowania –“boga z3a na ziemi.

Katarzy zagrożeniem dla Kościoła katolickiego ?

Ich gnostyczna doktryna i przekonania pozostały nieortodoksyjne w porównaniu z poglądami Rzymu.

W tym regionie Kościół rzymski nie cieszył się autorytetem, który wynikał z powodu upadku moralnego kleru.

Katarami w wiąkszości byli ludzie, którzy znaleźli ucieczkę od ortodoksyjnego katolicyzmu- surowości pokut, bezpodstawnych dogmatów, ciętych przejawów dominacji Kościoła rzymskiego oraz wytchnienie od niemających kościółca dziesięcin.

Kataryzm nie tylko opanował tereny Langwedocji ale i wiąkszość s3iednich prowincji w tak dużym stopniu, że zaczął wypierać katolicyzm.

W mniemaniu najwęższych władz kościelnych cała Langwedocja –żarona była herezją albigeńską.

Z tego powodu w roku 1145 do Langwedocji wysłano św. Bernarda, który miał g3osić kazania przeciwko herezykom.

Gdy już przybył na miejsce okazało się, że bardziej niż herezja przeraził św. Bernarda upadek moralny jego własnego Kościoła.

Heretycy, zaś wywarli na nim bardzo korzystne wrażenie co dobitnie wyraził w swoich s3owach:

–“adne kazania nie są bardziej chrześcijańskie niż ich -stwierdził- a ich obyczaje są czyste”.

Czego obawiał się Papież ?

Dlaczego dokonano tych wszystkich zniszczeń i spustoszeń ?

–“ Lecz strach Papieża przed Katarami wynikał zupełnie z czego innego bowiem powiadano o nich że są strażnikami wielkiego św. Skarbu związanego ze starożytną i fantastyczną wiedzą.

To właśnie w Langwedocji w VIIIw powstało żydowskie Królestwo Septymanii i tam kultywowana była stara tradycja Łazarza (Szymona Gorliwego) zarówno Katarzy podobnie też i templariusze wykazywali niezwykłą tolerancją wobec kultur islamskiej i żydowskiej.

Przestrzegali też zasady r3wności pańcy i szczeg3lnie za to prześladowana ich papieska inkwizycja. (Formalnie utworzona w 1233)r.

Spoglądaj3cc w przesz3ość! kult Katarski był najmniej groźny spośród innych sekt Europy.

–“ A mimo tego papież skierował swe armie na ten lud pod pretekstem św, misji by dokonać czystek.

Papieski edykt unicestwiał3cy miał g3abszy wydzielić odni3s3 si3a bowiem nie tylko do Katar3w r3wnież do os3b ich wspierających oraz zwykłych ludzi, którzy zamieszkiwali te tereny.

Końciła się znalazł wreszcie pretekst 14.01.1208 roku zamordowano w Langwedocji jednego z papieskich legatów (prawdopodobnie zabójcy nie mieli nic wspólnego z Katrami).

W roku 1208 papież Innocenty III upomniał mieszkańcy Langwedocji, że ich zachowanie nie jest chrześcijańskie

Rok później pod władzą Szymona de Montfort papieska armia licząca 30 000 żołnierzy wkroczyła na tereny Langwedocji.

Papież ogłosił Krucjatę

Mimo, iż szaty papieskiego wojska zdobił czerwony krzyż ich celem było zniszczyć ascetyczną sektę Katarów (tzw. czystych) ; którzy według Króla Francji Filipa II i jego popiecznika papieża byli heretykami.

W tej sprawie wspomagał papieża fanatyk z Hiszpanii Dominik Guzman, którego tak dalece przepełniła nienawiść i wściekłość do herezji, że w roku 1216 założył zakon zwany dominikańskim. A ci z kolei w roku 1233 stworzyli niechlubną instytucję zwaną „Wiata Inkwizycji”.

W roku 1218 podczas oblężenia Tuluzy zginął Szymon de Montfort nadzorujący militarne działania z ramienia Papieża.

Masakra pochłonęła dziesiątki tysięcy ofiar i trwała ponad 35 lat.

Ludobójstwo z polecenia Papieża dotknęło nie tylko samych Katarów ale wielu ludzi ich wspomagających lub choćby zamieszkujących tereny Langwedocji.

Nakazano cofnąć wszelką pomoc i poparcie dla żydów, których również wymordowano.

Do roku 1243 najeźdźcy zdobyli niemal wszystkie twierdze i punkty oporu, wybito ludność miast i wiosek, w samym tylko miasteczku Beziers wycięto w pień co najmniej 15 tysięcy mężczyzn, kobiet i Dzieci. Wiele osób wymordowano w sanktuarium Końcio.

Fanatyzm i okrucieństwo Watykanu zilustrował przytoczone wówczas słowa wysłannika papieża Innocentego III Cyt.: „Pewien oficer zapytał wysłannika papieża jak odróżnić heretyków od wyznawców prawdziwej wiary, usłyszał: „Zabijcie wszystkich Bóg rozpozna swoich”

Masakra w Langwedocji zwana również Krucjatą przeciwko Albigensom- ponoć od pobliskiego miasta Albi.

Albi to odmiana staro-europejskiego słowa ylbi (elf iński).

Należy tutaj wspomnieć, że Katarzy nazywali mesjaszką sangreal „Albi gens” co oznaczało „Ród Elfów”.

Krucjata była tym okrutniejsza, że do niej nawoływał sam papież, nagrodził za udział w niej był odpust zupełny, miejsce w raju, oraz wszystkie sprawy jakie udało się zabrać.

Kulminacyjny punkt Rzezi w Langwedocji dopełniła się w twierdzy Montsegur gdy w roku 1244 ponad 200 zakonników przywiązano do stosów i spalono żywcem. Wszystko to papieska armia czyniła na rozkaz Papieża, którzy uważała, że czyni w imię Boga.

Samo zdobycie cytadeli zajęło ponad 10 miesięcy.

Oblegających było ponad 10 000 tys, usiłowali oni otoczyć górami i odciąć obrońców od pomocy i zaopiekowaniem.

Jednak udawało się wspomaganym Montegur dostarczać zaopatrzenie na ich przetrwanie i obronę twierdzy.

Na trzy miesiące przed upadkiem Montegur w miesiącu styczniu 1244 roku udało się uciec z niej dwóm
• Doskonalym •- według relacji wiarygodnych świadków zabrali oni ze sobą głównie czarna i biała tkanina, katedra w postaci monet, srebra i żelazo.

Skarby najpierw przetransportowano do górskiej pieczary, a następnie do jakiegoś Zamku warownego, po czym zaginęły po nich śladem..

W dniu 1 Marca 1244 roku skapitulowała Twierdza Montsegur.

W tym czasie obrońcy liczyli około 400 osób- w tym około 150-200 • Doskonalych • resztą stanowili
giermkowie, rycerze, żołnierze oraz ich rodziny.

Najbardziej przedłożyli im zadziwiająco łagodne warunki kapitulacji-zgodną na opuszczenie twierdzy z
całym dobytkiem, lekką pokutą, darowanie dotychczasowych zbrodni.

Był to nadzwyczaj wyrafinowany i podstawny plan Watykan bowiem podejrzewał (z legend, ze syczenia), że w
Twierdzy ukryto coś ważnego, co by zatrzęsło podwalinami Kościoła Rzymskiego.

Aby rozważyć warunki obrońcy cytadeli założyli dwutygodniowego rozejmu z zaprzestaniem działań
wojennych na co napastnicy wyrazili zgodę, natomiast w zamian za to obrońcy dobrowolnie zaproponowali
zakładników. Uzgodniono również, że jakkolwiek próba ucieczki z fortecy zakończy się straceniem
zakładników.

W dniu 15 marca 1244 roku wygasł rozejm.

Następnego dnia o świcie ponad dwustu • Doskonalych • został brutalnie wywleczonych z Twierdzy.
Aden z nich nie wyparł się swej wiary.

Wzniesiono jeden stos u podnóża góry i spalono żywcem wszystkich razem.

Pozostali uwięzieni w murach Montsegur musieli na to patrzeć!

Pomimo, tak ogromnego ryzyka udało się obrońcom udać się ukryć w fortecy • Czterech Doskonalych •,
którzy w nocy z 16 na 17 marca 1244 roku w towarzystwie przewodnika dokonali ucieczki.

Zeszli zachodni pionowcami, zawieszeni na linach opuszczają się na kańdym z uskoków ponad 100
metrów.

Pytanie: Co chcieli osiągnąć! tak ryzykowną i śmiertelną ucieczką? Która stanowiła wielkie zagrożenie dla
życia pozostałej w twierdzy załogi i zakładników.

Podanie głosi, że czterech uciekinierzy z Twierdzy Montegur zabrali ze sobą • niezwykły • skarb Katedry.
Nie mogło to być żelazo ani kosztowności bo zostały wyniesione trzy miesiące wcześniej.

•
•
•
• Wskazówka; na jeden dzień przed wygaśnięciem rozejmu dnia 14 marca 1244 roku w Montsegur odbyło się
jakieś spotkanie.

Pytanie: Czy był skarb wyniesiony w nocy z 16-17 był niezbędnym dla spotkania w dniu 14 marca? I dlaczego nie
wyniesiono go wcześniej?

Czy był to dowód na to że Jezus przeżył ukrzyżowanie?

Czy jakaś relikwia była 1/4 manuskryptu ?

Watykan

<http://watykan.andrzejstruski.com>

W kaŹdym bÅdÅ¼ razie byÅ³o to coÅ¶ tak bardzo waŹnego, co zmieniÅ³o by caÅ³kowicie punkt widzenia ludzi i zniszczyÅ³o by podwaliny Rzymskiego KoÅ¶cioÅ³a Katolickiego.

Punkt Zapalny

Wiarygodne Å¼rÅ³dÅ³a donoszÅ±, Å¼e Katarzy mieli zwiÅ±zki ze szczegÅ³lnÅ± staroÅ¼ytnÅ± wiedzÅ± i Å¼e przechowywali niewyczerpalny skarb, ktÅ³ry siÅ³ga dalej niÅ¼ korzenie chrzeÅ¶cijaÅ±stwa doprowadziÅ³ Rzym do jednego wniosku:

Tablice Åwiadectwa, Arka ,rÅ³kopy jerozolimskie, albo dowÅ³d na to, Å¼e Jezus przeÅ¼yÅ³ ukrzyŹowanie, Å¼e Maria Magdalena byÅ³a matkÅ± dzieci Jezusa, a rÅ³d desposynii nie wyginÅ± i Å¼yje - muszÅ± byÅ¶ ukryte w Langwedocji.

Cyt. â€”To wystarczyÅ³o do zniszczenia fundamentalnych koncepcji ortodoksyjnego KoÅ¶cioÅ³a rzymskiego. Å Zdesperowany i fanatyczny reŹim widziaÅ³ tylko jedno rozwÅ±zanie -padÅ³y wiÅ³c sÅ³owa :

"ZABIÅ¶ ICH WSZYSTKICH! â€” Å

ZebraÅ³a i opracowaÅ³a na podstawie Å¼rÅ³deÅ³ {bibliografia poniÅ¼ej}.

ZbiorÅ³ wÅ³asnych i Å¼rÅ³deÅ³ internetowych [zdj.] Magdalena Struska.

Å© **Magdalena Struska** PowyÅ¼szy tekst jest tekstem autorskim.

Kopiowanie, rozpowszechnianie tylko za zgodÅ± autora tekstu.

cytaty zaciÅ³niete z bloodline of the holy grail - wyd.amber oraz the Holy Blood and the HolyGrail wyd.ksiÅ¼ka i Wiedza Å